

Sygn. akt IV CSK 107/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa M. M.
przeciwko Skarbowi Państwa - Okręgowemu Inspektorowi Służby Więziennej
w B. i Zakładowi Karnemu w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 lipca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 16 maja 2013 r., sygn. akt V ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. oddala wniosek o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu;**
- 3. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 16 maja 2013 r., w którym zmieniono wyrok Sądu Okręgowego z dnia 19 grudnia 2012 r. w związku z apelacją strony pozwanej i oddalono apelację powoda jako nieuzasadnioną.

W skardze kasacyjnej powód podnosił zarzuty naruszenia art. 23, 24, 448 k.c., wskazał też naruszenie przepisów postępowania „przez odstąpienie od przesłuchania wnioskowanego przez powoda świadka”. Motywacja wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nastąpiła w uzasadnieniu skargi (pismo z dnia 30 grudnia 2013 r., k. 27 akt sprawy). Według skarżącego, „Sąd Najwyższy w wyniku tej skargi winien ocenić, czy warunki odbywania kary przez powoda i innych osadzonych uwłaczały godności człowieka chociażby w aspekcie znanych Konwencji międzynarodowych (...)”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Analizując treść obszernego uzasadnienia zaskarżonego wyroku, treść skargi kasacyjnej i zawartą w niej motywację wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania oraz odpowiedź na skargę pozwanego Skarbu Państwa (k. 28 akt), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie występuje żadna z przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c. przesłanek uzasadniających przyjęcie złożonej skargi do rozpoznania. Nie występuje także przesłanka przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., która nie została wprost wskazana w treści skargi, ale może wynikać z motywacji wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania. W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Odstąpiono od obciążenia skarżącego kosztami postępowania kasacyjnego przy uwzględnieniu art. 102 k.p.c.

Oddalono wniosek pełnomocnika powoda (adwokata) w związku z tym, że Sąd Najwyższy uznał, iż redakcja wniesionej skargi kasacyjnej nie odpowiada jej podstawowym, wynikającym z przepisów k.p.c., standardom juralnym, przede wszystkim – w części dotyczącej motywacji prawnej wniosku o jej przyjęcie

do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu świadczonej przez adwokata (§§19-21 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...)) (Dz. U. nr 163, poz. 1348 ze zm.) musi być powiązane z zachowywaniem przez działającego adwokata wspomnianych standardów. W przeciwnym razie żądanie zwrotu takich kosztów (§ 20 rozporządzenia) należy uznać za nieuzasadnione.

aw